

Komora wędzarniczo-parzelnicza

Przedmiotem wynalazku jest komora wędzarniczo-parzelnicza, przeznaczona zwłaszcza do termicznej obróbki mięsa, wędlin i innych wyrobów z mięsa, drobiu oraz ryb. Komora umożliwia wykonywanie następujących procesów: osadzanie, podsuszanie, parzenie, wędzenie, pieczenie oraz studzenie. Komora wędzarniczo-parzelnicza może być również wykorzystywana w procesach odmrażania, pasteryzacji i wyjaławiania.

Znana jest komora wędzarniczo-parzelnicza, w konstrukcji której można wyodrębnić następujące główne zespoły: korpus komory, blok grzewczy, dymogenerator, układ sterowania oraz mycia wnętrza komory. Pod sufitem komory, po lewej i prawej stronie, znajdują się kanały nawiewu z kierownicami strumienia skierowanymi w dół. Urządzenie ma również okap wyciągowy oraz wentylator wyciągu kominowego, w centralnie umieszczonym kanale wyciągowym.

Komora wędzarniczo-parzelnicza według wynalazku ma kierownice strumienia nawiewu po lewej i prawej stronie komory z wylotami usytuowanymi na zróżnicowanych w ciągu arytmetycznym wysokościach. Przy jednej ze ścian komory wyloty usytuowane są od najwyższego położonego wylotu przy ścianie czołowej do najniższego położonego wylotu w kierunku ściany tylnej. Natomiast przy drugiej ścianie komory wyloty usytuowane są od najniższego położonego wylotu przy ścianie czołowej do najwyższego położonego wylotu w kierunku ściany tylnej.

Jak wykazały przeprowadzone badania, tak usytuowane wyloty poprawiają w znaczący sposób cyrkulację czynnika do obróbki wsadu. Wpływa to korzystnie na skuteczność obróbki wsadu zarówno w dolnej jak i górnej części komory,

i często eliminuje potrzebę przemieszczania wsadu wewnątrz komory w celu uzyskania równomiernego efektu obróbki dla całego wsadu.

Przedmiot wynalazku przedstawiono w przykładzie wykonania na rysunku, pokazującym w rzucie ukośnym schemat komory wędzarniczej z umieszczonymi po bokach wylotami strumienia nawiewu.

Komora wędzarniczo-parzelnicza ma korpus 1 wykonany z materiałów nierdzewnych i kwasoodpornych. Korpus komory ma kształt prostopadłościanu ze szczelnymi drzwiami w ścianie czołowej i zabezpiecza przed wydostaniem się na zewnątrz pary, dymu i ciepła, umożliwiając przeprowadzanie procesu obróbki wsadu, np. wędliny, w kontrolowanej atmosferze.

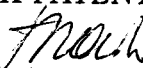
Pod sufitem komory, przy jej ścianach bocznych 2 i 3, znajdują się kanały nawiewu z kierownicami strumienia. Kanały te są połączone z blokiem grzewczym.

Pod sufitem, po lewej i prawej stronie komory, znajdują się kierownice strumienia nawiewu, które mają wyloty 4, 5, 6, 7 usytuowane na zróżnicowanych w ciągu arytmetycznym wysokościach. Przy lewej ścianie 2 komory, wyloty usytuowane są od najwyższej położonego wylotu 4 przy ścianie czołowej do najniższej położonego wylotu 5 w kierunku ściany tylnej. Przy prawej ścianie 3 komory wyloty usytuowane są od najniższej położonego wylotu 6 przy ścianie czołowej do najwyższej położonego wylotu 7 w kierunku ściany tylnej.

Pod sufitem urządzenia znajduje się także krata 8, a nad nią okap wyciągowy 9 oraz centralnie umieszczony wentylator 10 wyciągu kominowego.

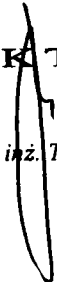
Na podłodze komory znajduje się odcinek torowiska, umożliwiający wprowadzenie do komory wózka wędzarniczego, służącego do załadunku wsadu. Kształt podłogi umożliwia swobodny spływ wody w kierunku drzwi komory podczas jej mycia, jak też kondensatu pary wodnej używanej w procesie nawilżania.

RZECZNIK PATENTOWY

mgr inż. Andrzej Markiewicz

POLITECHNIKA KOSZALIŃSKA
75-453 Koszalin, ul. Śniadeckich 2
tel. (094) 347-86-26, 342-60-20; fax (094) 346-03-74
REGON 000001703, NIP 669-050-51-63

REKTOR

prof. dr hab. inż. Tadeusz Bohdal